

су всяка дискусія в сій справі — безплідна. А що ми будемо істнувати й розвивати ся і проти їх волі, не утворюючи ся перед їх державною рашією? — се вони дуже добре знають.

І чи не садовим сього, свідомість, що був і впроти нас з тими польськими державними організаціями буде трудніша справа, диктус ім ті виводи про те, що ми повинні угнути ся перед польською державною рашією і приняти диктований ними компроміс?!

Обезпечення і мораторія.

Товариство взаємних обезпечень „Дністер“ звертає отсим уягу своїх членів, що по мисля розпорядження цілого міністерства з 28. грудня 1916 р. В. а. д. 423 від 1. січня 1917 р. є виняті з під мораторія:

1. Всі виплати відшкодовань Товариств обезпечень.
2. Асекураційні премії обезпечених членів, а то:

а) коли премія платна по 31. грудня 1916 р., в цілости, а лиш при життєвих обезпеченнях до квоти 25% річної премії, найменше однак 200 К.;

б) коли премія платна була перед 1. січня 1917 р., до висоти 25% задеглости, найменше однак 100 К., платних 1. цвітня 1917 р.

Тепер отже є заведений що до заплати біжучих асекураційних премій і виплати відшкодовань нормальний передвоєнний стан, себто, що з одного боку Товариства обезпечень мають обовязок і мусять виплачувати повне відшкодованє (хоч се робило Товариство „Дністер“ і до тепер, не користаючи з мораторія, і виплачувало ціле відшкодованє очевадно за шкоди звичайні, а не воєнні), а з другого боку премії мусять бути заплачені і то в означенім статутом реченні, бо інакше Товариства обезпечень не мають обовязку платити відшкодованя і за звичайні шкоди.

Але не лиш біжучу премію масть ся платити. Розпорядженє наказає платити і давніші задеглї премії, тільки дав тут полекшу, що мусять ся заплатити не цілу премію нараз і не враз, але поки-що до 1. цвітня 1917 р. 25 процент, а найменше 100 К., а решту по дню 30. червня 1917 р. Се розпорядженє доказує, що хибна є загально розповсюдженя думка мовби то підчас війни не треба платити премій за минулий час, бо Товариства ноносили і в минулий час ризико і мусять платити відшкодованя з того часу, отже мусять мати і з чого платити, а таким жерелом до виплати відшкодовань є лиш членські премії.

Житві премії біжучі, як висше сказано, мусять бути заплачені в статутних реченнях до квоти 25% річної премії найменше однак 200 К., а задеглї премії рівнож до висоти 25%, найменше однак 100 К., до дня 1. цвітня 1917 р., інакше обезпеченя можуть бути уневажені.

Після сього розпорядженя не підлягають також мораторія, отже мусять бути в звичайних реченнях плачені рати гіпотечних позичок, інакше наражають ся доважники не тільки на заплату високих процентів проволок, але також на судові позви і кошти судового поступованя.

В теперішнім часі воєнного дихолія обовязком всіх свідомих людей поучувати наше селянство, а з особія тих, що мають а чого заплатити, про обовязок плачення асекураційних премій, обезпечуваня свого майна, а особливо ново-оставлених будинок і хороненя в той спосіб послідного оставшого ще дорібку, бо за звичайні, неспричинені війною шкоди ніяка держава шкоди не виплатить і кожда одиниця має про забезпеченє своєї будущности сама дбати.

Провкт морського права Лянсінга.

БЕРН (Пр. тел.), Льондонський дневник, „Daily Chronicle“ доносить з Нью Йорку:

Перед кількома днями передано американському інститутові для міжнародного права провкт регуляміну морської нейтральности. Провкт містить постанови, які відносять ся до заборони торговельної блокади пристаней воюючих держав, до права перешукуваня кораблів, яке йде дальше контролю корабельних паперів, до неспричинености переписки горожан нейтральних і воюючих держав, до заборони конфіскаваня й затоплюваня торговельних кораблів нейтральних і воюючих держав, при чім однаке має бути дозволена конфіскація або знищенє товарів, які підходять під понятє контрабанди, — і т. д.

Свято уродки німецького цисаря.

ВІДЕНЬ. (Тжб.) З німецької головної квартири доносять: Цисар прибув до німецької головної квартири, щоб аложити бажаня німець-

кому цисареві з приводу річниці уродин. Цисареві товаришин міністер заграничних справ гр. Цернін, який передполуднем відбув нараду з присутними в головній квартирі канцлером і державним секретарем Циммерманом. В полудне відбуло ся спіданє, в якім взяла участь також цисареві Вікторія Августа. Його Цис. і Кор. Ап. Величність в тоасті підчеркнув, що було його бажанєм повитати Свого дорогого Приятеля і вірного Союзника з роковинами уродин і апелити його про волю видержати аж до побідного кінця. Німецький цисар відповів тоастом, дякуючи за новий доказ сердечних, нерозривних звязків, які лучать обі держави і її народи.

„Незнані герої.“

Пересилаю Вам переклад статі майора, якого батальйонного команданта, по вроковности Хорната, а який він висловлює ся про жовнів України, а якіми він спільно хоче перекладати часопис „Hrvatska, Zagreb, 9 I. 1917“, на дозволєм автора. — Евр. Явор.

— З Італійського фронту.

Більше ніж пять тижнів минуло, як я на тім фронті. Дійсно, коли згадати ті страшні боротьби, які перебуває чоловік, то мимоволі дивно, що доси живеть ся. Часто думаю про свою вітчизну у Загребі і який не осуджувати і обективно не оцінювати ширости і завязтости наших молодців, то таки бачу, якими смішними являють ся твердження наших домашних чи недомашних ворогів. Граната з гранатомою, чи міна за міною, але мур наших жовнів стоїть непохитно.

Дня 28, 29 і 30 с. м. уживав ворог найгірших способів, щоб нас побити. Найтяжшими калібрами тарабанив він серед боротьби над нашими головами. Де давнійше пивли буйні виноградні і виннічі, там тепер самі діри, які поробили гранати; дощ поробив з них малі озера. Многі хлопці пожертеували тут свою кров, а ті, що остали при житю, були зелені від екранту і жовті від олова.

Та мимо найбільших нападів все те остало безуспішним для вірломного союзника. Удало ся йому тільки вдерти ся у наші передові становища; та тревало се дуже коротку хвилину, бо наші машинні кріси і наші хоробрі вояки відперли його знов у зад. Се ті вояки, котрих імен нікто не знає; є то легіні того народу, що хотів розбити великоросійську пропаганду, котрої союзники тепер на него напали і пустошать його вітчизну. Се Українці-легіні одного полку, що має давню бувалешину. Коли другі полки черпають розраду в писем і принаїтї своєї милї вітчизни, котрі їх геройські подвиги підносять під небо і описують у своїй пресі, черпають сі люди свою моральну силу із невичерпаного жерела любови і відданности до Пануючого Дому.

Як я сам доїс своїм мужам сумну вість про смерть нашого улюбленого володаря, запримітив я, як в неодім оці забилса слеза. Всі були пригнетені тугою по так великій страті. Клякли навкруг мене і в мить присягли торжестваєно, що тою смяю вірністю і відданністю переняті для нового господаря, готові пролити кров і боретьбою доказати того, що ворог заберець ся з тої землі, яка криє кости його дідів і дітків.

Поданги і наступи тих молодців є до неописаня великі, чого доказом поодинокі пережиті моменти. Кождий з них знає, що не бореть ся за себе, тільки за своїх нащадків. Кождий чує в собі святу повинність, щоб грудю землі, котру одіданчив від своїх дідів, передав ціло і без змази своему потомству.

Дав би Бог, щобі всюдї і на фронті і у внутрі держави всі були так переконані у побіду. Щобі спокійно могли ми сказати: Austria Ergo In Orbe Ultima.

Острілюване англійського морського фронту.

БЕРЛІН. Бюро Вольфа доносить: В ночи на день 25. січня легкі оружіні сили німецькі вдерли ся на воду при англійським березі на південь від Лоуеноті, щобі заатакувати неприятельські сторожі і почовні паролоди. Плячас перешукуваня моря не запримічено неприятели. Торпедові човни освітлені опися світлінами гранатами уфортифікованє місце South Wood і опися отворили гарматний огонь. Запримічено алучні стріли. Оружіні сили, які також в поході на зад не стрінули ся з неприятеlem, вернули без шкоди.

Ще одна нота Вільсона.

ЛЮГАНО (Тжб.) Після депеші одного туристського дневника говорять в парламентарних кругах в Римі, що Вільзон небагом вишле ноту, якої цілюю буде довести до конференції

представників воюючих держав. Діяльність Вільсона спричинена є також політичними і фінансовими обставинами.

Англійські робітники не хочуть мира.

ЛЬОНДОН (Тжб.) З'їзд робітничої партії в Манчестері відкинув 1,697,000 голосів проти 302,000 резолюцію з домаганєм безпородочних мирових переговорів.

Бувший президент французької республіки Фаллієр про мирове предложенє центр. держав.

„Basler Anzeiger“ подає, що сказав б. президент французької республіки Арман Фаллієр до професора Сорбонни Едмона Дельсара про справу мира.

Німецьке мирове предложенє—говорив він—було поважно подуманє. Німеччина не хоче набутків, вона бореть ся без анексіїної думки, коли вірити запевненям німецького правительства. Думаю, що Німеччині й Росії не буде трудно порозуміти ся що-до Польщі, коли тільки по російській стороні зродить ся воля до порозуміня. Зі сторони Німеччини нема ніяких перешкод, коли б мир мав бути тепер заключений. За те для Франції, Росії, Англії й Італії війна ще не дозріла до мира. Тільки погром Німеччини уможливив би Англії сповнити всі обіянки, які вона поробила. За мочучість Англії, за її кредит хапають ся всі малі держави, які поставили своє істнованє на карту за антант. Програма війна усуває англійську флягу з моря, і тому легко арозуміти, що Англія веде сю війну з шлим накладом своєї величезних сил.

Ми Французи можемо шандше видержати програму війну ніж Англія. Ми не є в першій лінії колоніяльної державою, і наша політика в противенстві до англійської обертаєть ся в простійших лінійах. За те шла майстерна будова англійської світової імперії може розпасти ся, коли з її фундаментів витягнути один вугловий камінь. Сим каменем є віра сета в необхідність Англії. Невиграна війна є для Англії програмою війною. З сього становища війна також для Англії не є ще дозріла до мира. По першій великій успіху. — Він не потребує бути рішачим,—мова Англії про мир буде більше примирима.

Англія втратила би більше ніж національний масток, коли б мусяла заключити мир, диктований німецьким побідником, бо тоді всі її дивизинки вичеркнули би те, що їй винні, з книг своїх державних довгів. Коли-т Англія програє свою війну, то мала б як раз стільки неприятелів, скільки має тепер приятелів. Тому Англія мусять побідити, може вистав би навіть вид побіди.

НОВИНКИ.

Львів, 27 січня 1917

— В справі перенесеня краєвих властей до Кракова. В послідних днях донесли віденські і краєві дневники вістку про перенесенє краєвих властей, урядуючих тепер в Бялї, до Кракова. Та вістка неправдива, тільки намісник перенесє свій осідок з Бялї до Кракова.

— Розпорядок про публічні воєнні кухні. Наднях появил ся розпорядок про урядженє воєнних заведень для прожальюваня населеня. Такі кухні будуть пиредовсім уладжені публічними або приватними урядами і більшими промисловими й торговельними підприємствами для тих осіб, що там працюють, і для їх родни. Кухні такі не будуть обчислені на який-небудь дохід; їх виключною цілю буде добро поодиноких членів, які будуть обовязані до означених грошевих влат. Пляч організації і веденя публічної воєнної кухні буде перед її отворенєм предложений до затвердження урядом для виживленя населеня. Поживу буде доставляти держава по можливо найнижших цінах. Урядові круги сподіють ся від заведеня нової інституції великої полекції для незацібних верств населеня, для яких їда буде дешевша, та яким відіяті будуть всі прикритости щоденних заходів в цілі одержаня поживи.

— Різдвяні свята на чужині. Нам пишуть: Далеко від рідного краю, на Моравії, віденятувала українська громада під покровом острівської „Просвіти“ святити свята „Навечеря Христові“ 6. січня 1917. Український жіночий комітет під проводом Вп. пань Бородіванчевої, Долової і Дзюбакової наварив куті, борщу, пироги і чаю. В гарно прибраній салі засіло понад 100 люда різного стану „цивілі“ і жовнів до спільної вечері. Не бракувало й калік і вродливих.

Книгарня

— Наук. Тов. ім. Шевченка
у Львові. Ринок ч. 10.

має великий
ВИБІР УСЯКИХ
УКРАЇНСЬКИХ
— КНИЖОК —

а усіх галузей знань, як з красивого письменства, так і народних, популярних видань, а також шкільні підручники, словарі й різні наукові книжки, соціальні, ноші, молитовники, — євангелія й інші релігійні видання.

Свято відкрив короткою промовою о. маршалок Двачинський. Та спільна вечора, котра дуже всіх вдовольняла, закінчилась відспіванням кількох коляд. Призначення для панів комітетових виказав о. Панасевич, а подяку від жовніврів п. професор Шпитковський. — С. Хандога.

— Увечері цесаря Вільгельма II, котрі припали на суботу 27 с. м., відсвятковано у цілій Німеччині дуже урочисто: в сім двірським святі вважали також участь більші міста всіх держав, остачаючи в союзі з Німеччиною. У Львові відбулося на того дня урочисте богослуження в протестантській церкві, почім відпоручники властей духовних, державних і військових явили ся у генерального консула п. Гайнцого, щоби зложити в його руки желаня. В тій самій цілі явила ся депутация від української політичної організації (д-р Сидір Голубович, д-р Стефан Баран і д-р Володимир Бачинський) і її іменем д-р Голубович зложив желаня в руки п. Гайнцого.

— Зміна границь дальшої весінної області. „Wiener Zeitung“ оповіщує розпорядок міністерства внутрішніх справ яким на основі рішень начальної команди армії змінено границі північної дальшої воєнної області в той спосіб, що з тої області вилучено громади Бялу і Ліпнік в Галичині.

— Заберена пеквагаи цукор в каварнях. Німешкі дневники доносять, що уряд для живлення займаєть ся пригтоваленєм розпорядку, після якого не буде вільно в каварнях подавати цукру до яких-небудь напиктків.

— Додатки з приводу дорожничі для учителів. З президіи п. к. красної Ради шкільної доносять нам, що асигнації додатків для учителів з приводу дорожничі вислано вже до дотичних п. к. податкових урядів, а в відписі п. к. шкільним Радам охружним в цілі повідомлення учительства. Учителям з повітів, що остають під неприятельською інвазією, і тих, які служать у війську, а яким виплачує платні п. к. краєва Каса скарбова в Бялій, буде згаданий додаток виплачений одночасно з їх платнею за лютий.

— Галицькі жиди супроти відокремлення Галичини. До польських дневників доносять з польських парламентарних кругів: Під проводом д-ра Тиллеса, предсідателя жидівської віроісповідної громади в Кракові, явила ся депутация всіх більших віроісповіданих громад жидівських в Галичині (зі Львова, Перемишля і т. д.) у презеса кола д-ра Білінського і міністра д-ра Боблинського, щоби висловити солідарність жидівської суспільности із змаганнями польського народу до одержаня власної державности а зокрема із змаганнями до відокремлення Галичини.

— Гімназиети в полей. Нам пишуть: Ученики Роман Втошинський, укр. гімн. V. класи, родом з Моношириск, і Теодор Манюк, бувший ученик укр. гімназії в Станиславіві і укр. стр. родом з Яблонова, пошукують своїх родичів. Адреса: Сезезневській Рудник, Юреській Завод, Екатеринославської губ., Главная Контора.

— З львівського Університету. Ректор львівського університету оголошує, що до дня 31. грудня 1916 р. записало ся в зимовий півроці шк. р. 1916/17 у львівський університеті 1223 слухачів. З того числа припадає на теологічний відділ 237, правничий 295, лікарський 312, філософський 379. Число звичайних слухачів виносить 1118, надзвичайних 325, до того 4 го-спітантки. Серед звичайних є 325 жінок, серед надзвичайних 79. З загального отже числа записаних доси студентів припадає на мужчин 67 проц. на жінки 33 проц.

— Відзначення генерала Даниля. Військовий Листок Штрєфлера оголошує письмом Цесаря до генерала Даниля, яким Цесар, супроти того, що генерал Даниль з причини лихого стану здоровля не може обняти проводу армії, іменує його в признанню заслуг капітаном першої прибічної гарди лучників.

ОПОВІСТКИ

Український Народний Театр Т-ва „Бесіда“ у Львові. Сала Т-ва ім. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5.

Заповіджена на суботу „Катерина“, опера на 3 дії Н. Аркаса, з причини від управи незалежних відотрасєть неваклячно в неділю, ані 28 січня.

В суботу дня 27 січня вистави не буде.

Білеті раніше набути можна в „Народній Торговлі“. Початок о год. 7. вечером. 1—1

Сходина в справі жіночої організації заходом тов-а „Жіноча Громада“ відбууть ся в четвер 1. лютого с. р. о год. 10 рано в салі тов. „Українська Бесіда“ при вул. Костюшка. На порядку деннім реферат Вл. д-ра М. Пачов-

ського і дискусія на тему: Становище і роля жіноцтва в суспільнім житю. Просить ся о численну участь. — За виділ: Е. Макарушкова' голода; С. Пашкевичина, секретарка. 79 1—2

Йосиф Сахрин, п. к. офіціал уряду льотер. у Львові, вістав іменованій офіціалом в ІХ ранзі. З сеї нагоди складає 10 корон на Укр. Захоронку у Львові.

ПОМЕРЛИ

Отець Миско Гмикала Кобилянський, прад-лат і сколястик митрополитальної капітули у Львові, помер дня 26. січня с. р. в 82. р. жия, а 55. р. священства. Перенесєтїла відбудє ся в св. Юрі до катедрального храму в неділю 28. с. м. о 5 год. вечером, а похорон довершить в понеділок 29. с. м. по відправленні богослужєнх о 11 год. перед полуднем на личківський цвинтар. В. Я. п.

Еєлія Савручина, уч. IV. кл. Українського Ліцея в Перемишлі, померла дня 22. січня в 15. весні жия, в Ричигіві, де перебувала в часі своєї недуги. В. П. п.!

Перед зборами Товариства св. Павла.

З кругів духовенства пишуть нам:

II. Другою нашою хобою було се, що провінціоанальне духовенство, полагши в якусь пассивність, стало спускати ся на столичний клир, львівський чи перемиський, і здавати на него весь провід і роботу. Тимчасом сей клир стояв оподаль від душпастирського жия, не входив блиаше в потреби народа, жив в нішим світі, а наслідком того займав ся поза своїми станови-ми обовязками всякими другими справами в ріжних інституціях, а здесть ся найменше ділами церковними. Приклад того хоч би в сім, що виділ Товариства св. Павла у Львові, зложений з львівських духовних, „мимо (як там жеже в відозві) дуже тяжких відносин, які переживає тепер наше церковне жите і наряд“ і „мимо великої ваги хвилі і наших теперішних церковних задач“ мовчав через так довгий час і не спонував ні конксторій до якоїсь позажної акції, ні не збирав духовенства для обговорєня і поставленя плану дія в нійшної роботи. Очевидно, ті люди жиють в інших відносинах, не відчувують глибше сільської неволі і тому не заняли ся справою жийшею.

Вказуючи на сі хоби в провінціоанальнім і столичнім клирі, не хочу робити йому докорів. Перед війною мали ми інші відносини і тому не відчували так живо потреби організаційної і плянної роботи. Однак тепер змінили ся річч цілковито, наш наряд і церков попали в страшну моральну і матеріальну руїну, а перед нами отираєть ся безліч всяких завдань, так що справді не знати, за що вперед хватити і як тому видолати. Супроти сего годі тривати дальше бездушними, ходити одиницями навага та чекати, що нам сліпа судьба принесе. Ми мусимо поставити перед собою ясний образ: які спустошеня, моральні і матеріальні, зайшли тепер в нашій народі, і означити собі цілком подрбно, які роботи повинні ми нині як пастирі своїх стад сповнити.

Після сказаного буде ясє, як повинні ми від тепер поступати. Передовсім провінціоанальне духовенство мусить перестати спускати ся лиш на вершки і столиці, та вижидати звідтам спасєня, а брати ся само до діла. Воно жияє серед народа, розуміє найліпше всі теперішні його алідні і потреби, і воно буде в першій ряді переводити всю цілюшу роботу в краю; через се може найліпше уложити всю програму праці, як і спосіб її перевєденя. Чейже повинні найти ся у нас наслідники Качалів і Тячячавичів, котрі вказували би всій своїй братії напрям і дорогу. Одні повинні просвічувати ділами, а другі братись за перо і всякі публікації та розкривати правду перед своїми і чужими. Дальше повинні по всіх повітах найти ся мужі, котрі організували би там формальні духовні кружки, та закривали би і наставляли в них на соліданє виконуванє уложеної плянної роботи. А тих завдань буде таке множество! Занєпад релігійности і християнської моральности, зничєня людий, полишенє так мноюї молодіжи бєв батьківської опіки і вихованя, розлуудний стач тільких сиріт, загрожєнє обдовжєних сиротинських земель, сподіваня поваги по наших сєлах так мноюї нещасливих калік і інвалідів і проч. і проч. і годі буде нам казати, що до нас належить лиш відправа в церкві, а більш нічого. Бо коли ми принались бути пастирями наших стад, то й мусимо сповнити для них ті діла милосєрдя, які їм тепер конєчні. Инакше були би ми тяжко одвічальні перед Богом за погібєль народу і мусили би конєсь почути тверде осудженє: „Наїть від мене проклаті! Що не учинили ви тим малім, те й мені не учинили!“ Правда, що сі завданя будуть тепер дуже многі і тяжкі; однак коли б ми мали ясну програму праці і вважили ся до неї всі солідарно, тоді приходила би нам праця лєкше і миліше, — а коли би й зачала неавомєм приносити ще гарні у ліхи, тоді й дала би нам найкращє вдоволенє. Але не досить ще сеї праці.

І ось дача наших спосібніших собратів брати за перо й у всяких меморіалах і прилюдних публікаціях збирати основно ті очервеня і домага-тись сильніше належних нашому обрядової прав. Не можу поминути ще сєго, що воно дуже прикро, що у нас не найшов ся досі ніхто, котрий на злобний памфлет д-ра Смоляки на весь наш клир дав би перед чужою публікою достойну відповідь. А вже перо інтелігентного сільського священника надавало ся як найкращє до сєго предмету! — Ось на борзі зібраня завданя — хоч далеко ще не всі — до котрих во-кликаний весь загаль нашого сільського духовенства.

Однак важними співробітниками у всіх тих працях повинні стати також столичні, а іменю львівські священники. Між ними є спосібні мужі, котрі могли би в тій роботі віддати добрі прислуги. Та бажали би ми, щоби вони з огляду на нинішнє важке положєнє і руїну нашої церк-вай і народа звернули тепер свою діяльність на вказанє тут воле. Нині стоїть всюди на першій місци відбудова краю, — розумієть ся не тільки економічна, але ще більше моральна. Всі тияучі світські люди є однодушної гадки: що передовсім мусить йти релігійно-мо-ра-ль-на віднова народних мас, а вже разом з нею економічна. Релігійно-моральна сторона — се підвалина дальшого жия народа. Коли ся підвалина стане сильна, тоді і все жите народа піде певним ходом і його будучність запевне-на. Коли ж би сєго не зроблено, тоді „все будуть трудити ся зиждигелі“, а всі инші роботи була би марна і наслідки відбивались би фатально на нашій дальшій долі. І вже ріжнороднє і вдячєнє поле відкриває ся тут для діяльности львівських священників: релігійно лі-тературнє, гуманітарнє, виховуючє і др. З окре-ма належало би до них: удержувати звязь з провінц. кружками, приходити в поміч їх по-требам, давати деякі поради, творити сирітські захисти і промислові школи, вєднувати для них субвенції, видавати надсилані статі і бро-шури, вносити меморіяли і т. п. Се було би добре доповненє праці парохіяльного клиру і кружків, і могло би всю справу сильно напе-ред повєсти.

Власнє довідую ся, що в тім самім часі, 1. і 2. лютого, мала би відбувати ся у Львові також нарада визначніших мужів з краю в цілі відбудови і помочи нашому народови. В сій справі возьмуть участь і наші священники, а многі обговорювані там спра-ви будуть нам спільні. Через се скористає-мо і ми з сих фахових нарад, запевнимо собі поміч й других станів в роботі, а на зборх на-шого товариства приновримо собі многі річи до наших потреб і обставин. Побоюю ся тіль-ки, чи час визначений на наші збори не буде надто короткий і чи будемо в силі всі предме-ти достаточю обговорити.

Вкінци вискажу ще бажанє, щоби в нову управу товариства увійшли, відповідно до во-важного часу, такі мужі зі Львова і краю, котрі могли би намірену справу дійсно наперед дєвигнути.

Священник.

— СКЛАДАЙТЕ ГРОШІ —
— НА ФОНД НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ! —
— (Адреса: J. Romanczuk, Wien, Parlament) —

На волинські школи

Литовисиставна *

На необхідну потребу удержання 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх подій тим дорожші і важливіші для української справи, конче як найскоріш і найбільшійшій жерти.

Олена Валдохіна абсолв. укр. лш. Ластівки 5 К. Ф. Славино несторвничину абсолв. укр. лш. з Перемишля, п. Евгена Каченського окінченого богослова Терло, т. Людмилу Шевченківну абстуритку укр. лш. в Перемишлях, в. Василя Коалінського десятичника УСС., т. Яху Аарінолічівну уч. і кл. лш. з Тустанович — Песчоровський Петро 10 К.; Володимир Лева, почт. контролора, Петра Курмановича, почт. контролора і Юстина Левицького у Львові і Петра Бріля і Йосифа Тарнавського в Тарнові. — о. Григорій Ковя 5 К. — Ольга і Марія Горбачевські в Празі (Дністер) 8 К. — Венгрінович Стефан 3 К (Дн.) Фізіка Татоміра, Іренку Маренін, Михайла Вовчина, Козанівну з Юмацкова і Доміно Дворжівну. — Хоркавий Олександр, Feldbrnt 179 5 К; Наступно Хоркаву в Одербергу і всі дівчата з Жидачева, котрі брали участь в прегарнім хорі „коляди“ з окрема: Пині Г. Серафимівну і сестри Даниловичівні. — Збір учительський укр. гімна. в Перемишлях зложив 92 К (Дн.). — Михайло Климкевич чета 30 п. з Відня 10 К; надпор. Гусаківського 30 п. п. Замость, Лілію Тустановську з Вільок маз. ад Рава руська, Миколу Книша, комісара з Рава руської, Надію Яшкевич, Львів, о. Стефана Нічяя в Монастирці ад Рава руська, — Михайло Лучак У. С. С. 10 К (Дн.); Дарочку Стрілічівну (Перемишль), Оксалочку Пристаївну (Львів), Олю Кузьмич (Нісочна), Грися Грися підх. У. С. С. Чумака Степана підх. У. С. С., Дра Антона Бориса У. С. С., проф. Антона Лотоцького У. С. С., Редакцію стрілічівну „Самохотник“, Баландюка підх. У. С. С., Миколу Олоку (Відень) і всіх стрілічів У. С. С. — Ірена Вертипорок 6 К; Леонтину Палайєць учит. Яструбків, І. Савчука Братів, К. Чеканок Болехів і М. Кипріяні Неміра. — Інк. Володимир Дутка 5 К; о. К. Петрушівич Стрий, Інк. С. Турин Стрий, Проф. Левницький І. сиф Стрий, Рев. вел. В. Устиянович Стрий, Дир. Торг. Я. Кисілевський Стрий. — Татомір Марія, Опака 4 К (Дн.); пп. Лешю Петрашеву з Підгородець, Земю Маслянкову з Бігала, Марійку Кункевич з Дрогобича, Рузо Манастирську з Полелів, Стефу Гавриліну з Дрогобича. — Марія Заячківська 5 К; Одарку Навроцьку, Олену Криловську, Ірену Шмігельську, Улану Кордибівну, Євгенію Утриско. — Ксенофонт Роздольський, парох Звенигорода 10 К (Дн.) о. Заверковного з Водник, о. Задорещького з Гринєва, о. Константин Роздольського з Коропця, Церк. Братство в Звенигороді, Церк. Братство в Водниках. — Д-р Гр. Гарматій, Сандомир 10 К (Дн.) Надпоручника Леопольда Балницького, поруч. Івана Шафрана, обох при окружній команді в Сандожирі; Василя Ковала, Feldbrnt 409, Евгена Прыка повіт. ветеринаря при окруж. команді у Влашовій і хорунж. Родіона Слівого У. С. С. — К. Навроцька, Гмінд, 10 К; дир. П. Гарматія, Вен. Ганкевича, Катрю Ваньову, Ан. Конрадову, Лізу Прошівну і всіх у Гмінді. —

Жертви просить ся посилати до кред. тов. „Дністер“ (Львів, Руська 20) ч. кн. 9888, повідомляючи коротко адміністрацію „Діла“ і видкижаних.

ВОГНІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 27. січня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Австро-угорські і німецькі війська генерала-поручника фон Руца підказ авдів в долинах Пути і Касну взяли 100 полонених. Зрештою в області австро-угорських війск не стало ся нічого важлишого.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Гарматна боротьба і діяльність летунів була в області Горній живійша нж звичайно. В околиці озера Доберда вдержував ся гарматний огонь в незменшеній силі аж до півночі.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.

Не стало ся нічого нового.
Заст. шефа ген. штабу Ф. Гаєвер.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 27. січня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Армія генерала-поручника кн. Альбрехта Віртембурзького: На південний захід від Діксміде зніщили ми бельгійську позицію, зложену в 10 людей, не понісши при сім страти.

Група баварського наступника престолода Рупрехта: На південь від каналу Де Бассе не вдало ся кілька англійських наступів, які були підготовлені гарматним огнем. На південній схід від Шлілі відперто Французів, які посували ся наперед до наших ровів. Коло Барльо наші звідуні застали першу лінію неприятеля опорожнену.

Група війск німецького наступника престолода: По нізнім наступак Французів на здобути нами становища на горі 304, які відперто, наступна в ранніх годинах дальший атак, який також криваво відперто. Коло Манель в долині Вовєр і на горі Комбр, як також в луку Мози на захід від Ст. Мігіель вдерли ся наші вивідні відділи до французських ровів. Привели вони 20 полонених. При сім відзначили ся, як попередні днів, атаківійська ганноверського резервного полку нікоти ч. 73.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт князя баварського: На схід від ріки А також новоспрованжені Росіянами підмоги не могли відібрати терену, взятого нашими війсками.

Фронт архика Іосифа: Між долинами Касину і Пути німецькі й австро-угорські вивідні відділи взяли неприятелем 100 полонених.

В області групи війск Махензена і на фронті Македонським не стало ся нічого важного.

Перший ген. квартирмайстер Людendorе.

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Хто знає адресу Андрія Дембійського в Пітрич, почт. Станіславів, що був при к. п. к. Inf. Div. 23. Feldkomp. V. Zug 3 зволить мені ласково подати під адресою: Павло Дембійський, селукований в Пітрич, а тепер перебуває в Чертежи о. Журамо. 63 3-4

Хто знає де в Георгії, або брати Михайло і Ілля, яких А був важ. жанд. в Калушній, ав лить ласково мені сказати дата авати. — Евгєній Йосєп, жінка секретаря з Серету, тепер в Словську п. п. Медичній (ад Дрогобич). 76 2-3

Оголошення.

НОВІ ЛЬОСИ Австр. Черв. Хреста на го- тівку около 33 К на селати 5 льосів на 19 К; в 28 ратах по 5 кор. Перша рата в селаті 8 кор. 50 сот., дальше по 5 кор. — Празю гри вже з золотого. Головна вигр. 500 000 К.
ДИМ БАНКОВИЙ VIILA 7-7
SCHÜTZ i CHAJES
Львів, пл. Марійська 7.

Учителю англійської мови пошуую. Листовні услав до Адміністрації „Діла“ від А. К. 77 1-3

Пошуую сейчас учителька або семнаристка до науки двох дітей в Н. ІІІ, вл шк. народ. Винагорода після умов. о. О. Малецький, Балгород. 73 3-3

Не на один, а на десятки літ варту купити і заховати
Календар „Просвіти“ на р. 1917.
Повісти в нашій славної минушини, оповідки, малюнок, нариса, спомини в сучасних подвигів українських героїв жовтврія і стріпця, статі літературно-наукові і публіцистичні та часлєсні ілюстрації — не трагять ніколи на вартості.
Ціна лиш 2 кор. 50 сот. На звичайне порто треба долучати 30 сот., рекомєндованє 55 сот.
Продає ся тільки за готівку.
Замовлення і гроші плати на адресу:
Канцелярія Товариства „Просвіта“ Львів, ринок ч. 10. Учп 15-7

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

в ПЕРЕМИШЛІ

вулиця Носочини ч. 1.

Принимав і виплачує податки вкладам мовано вгодних урядових. Вкладах опрочєнтованє на 4%, починаючи вже від слідуєчого дня по дня вложєний аж до послідного дня перед днем відобрєння.

ВКЛАДКИ в „Руській Шадниці“ можна вкладади особисто в касі товариства, поштою жак переказав, грошевими вкладами, чеками поштової Шадниці, які Дарсєція Шадниці на жаданє обємєтєва достарєванє, і в філіях банку австро-угорського в рикунєк „Руської Шадниці“

Удїляє повнєток: а) впоєтєчєх платєних вєрєтєчєх вкортєвєцїєвєнєх ратажєх на протєкє дєк 10—45 пєтєх вєбору повєчєчєчєго; б) на льєсєбєрє ефєктєх, в на єсєкєтє єкєлєкє. Сєрєванє повєчєк вєлє годєкуєсь-можлєвно єнєрє

Посєрєдєчєтє у вєдєрєванє повєчєк в Гєлєвєцїєх вєвєдєнєкє кредєтєвєх в Краєкєх.

Вєсєтєх вєформєцїєх і друєтєх удїлємєх вєкєвєлєрєвє „Руської Шадниці“ ул. Кєсєчєвєкє. Народєній Дєлє, і. повє. цєдєнєкє бєлєвєрєсєкє в годєчєх урєдєкєтєх вєд 9—1 год. крємє вєдєлє і укрєїнсьєх єлєтє.

Пєслє 14. уєсєтє „Руської Шадниці“, вєтєрєвєжєного чєрєз п. к. вєдєтєрєстєкє вєтєрєтєчєх єрєрє вєкєлєдєкє в товєрєстєкє „Руськєх Шадницєх“ в Пєрєвєшєлєх вєкєдєтєх єє до льєкєтєх публєчєрєкєх, фєндєцїєкєх і т. п. капїтєлєх, вєлє отєкє „Руськєх Шадницєх“ публєчєрє обєвєзку. Ш. 18-7

Купуйте і замовляйте!
Калєндєрєць „РУСАЛКА“
в Цїна: штука 30 сот. (почт. 35 сот.) в 10 штук з почт. оплатою К 3.00
25 „ „ „ 7.20
50 „ „ „ 13.50
100 „ „ „ 25.00
Вїд 25—100 шт. поручєно (рекомєндєванє).
Вже продєє єє вєдєрєтєчєх кєлєндєрєх на р. 1917. Цїна 1*20 К., в перєсїлєкє 1*50 К.
24—25 Замовлєтє прїєкєлє: 742
А. ОКПИШ, Львів, Мєдєцєкє ч. 4.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНОГО КРЕДИТУ

„ДНІСТЕР“
у ЛЬВОВІ
ул. Руська ч. 20.
Телеф. 788.

заснованє при Товаристві взаїмних обєвєчєнєх „ДНІСТЕР“ в р. 1895 на підєтєвєтєх закєнєх о стовєрєжєнєх в р. 1873.

Одвїчєлєнєсть члєкєв обєвєчєнєх дє нєдєлєйної вєнєтє удїлу.

Цїлю Товариства єє удїлюєвєнє кредєтєу євоєдє члєнам рїзньєчєх обєвєчєчєнєх в „Дністрі“ вїд бїльшє лїт.

Вїдєотєкє вїд вєкєлєдєк 4 врємєнє.

бєз вєтєрєчєнє рєнтєвєго вєдєтєку.

ВКЛАДКИ

прїємєтє і вєплєчєє Кєсє Товариства в урєдєвєчєх годєчєх вїд 8. до 2. в полуднє.

Кєсєтє в Почтєвїй Шадницї 25.327.

Жїрєвє кєнтє в Австрє-угорськєх Бєнєку.

Шадницї вєкєлєдєк К 4,725.000
Влєсний мєтєк „ „ 640.008
Удїлєні позєчєкє „ „ 4,850.008

Кєнєцєлєрїє Товариства єтєрєрєтє нєрєдє нєлуднєм. 1. 3-1